

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB17 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB17 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb17-txt-shoot-n59.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB17:59

#

Replik.

O, rædsom Dyb af Forvirring, o, rædsomt ved Hævd
forhærdede Misvisning.

[a] »Professoren« i Theologie.

Fra Generation til Generation disse hundrede og atter
hundrede Professorer – i Christenheden, altsaa dog
vel sagtens Xstne, endsige da de vare Prof. i
Theologie. De skreve Bøger, og atter Bøger om
Bøgerne, og Bøger for at holde Oversigt – der bestod
igjen Tidskrifter alene ved at skrive om dem, og
Bogtrykkerier florere, og mange, mange Tusinder
ernæredes – – – og ikke een Eneste af disse
Leietjeneres Liv lignede i fjerneste Maade en sand
christelig Existents – ja ikke en Eneste af dem faldt det
ind, at tage det N. T. læse det ligefremt og eenfoldigt
og for Gud forelægge sig selv det Spørgsmaal: ligner
da mit Liv paa nogen Maade end det fjerneste Christi,
saa jeg turde kalde mig en Efterfølger – jeg, Prof. i
Theol. R af D., æret og anseet, med fast Gage og fri
Professor Bolig og Forfatter af flere lærde Skrifter om
Pauli fire Reiser.

At der i det N.T. findes Steder, hvoraf man kan bevise
Rigtigheden med Biskopper, Præster Diaconer (hvor
lidet end de nærværende ligne den oprindelige
Tegning) men man finde dog i det N. T. det Sted, hvor
der omtales: Professorer i Theologien. Hvorfor
kommer man uvilkaarlig til at lee, naar man til hiint
Sted, at Gud beskikkede nogle til Propheter, Andre til
Apostle, Andre til Menighedens Forstandere – hvorfor
kommer man uvilkaarligt til at lee, hvis der tilføiedes:
nogle til Professorer i Theologie. hvorfor kunde der
næsten lige saa godt staae: Gud beskikkede nogle til
Cancelliraader.

»Professoren« det er en senere christelig Opfindelse –
ja en senere christelig, thi den blev omtrent gjort ved
den Tid, da Xstd. begyndte at gaae tilbage, og
»Professorens« Culminations-punkt indtraf just i vor
Tid – da Xstd. ganske er afskaffet.

Hvad udtrykker »Professoren«? »Professoren«
udtrykker, at Religionen er et lærd Spørgsmaal;
Professoren er den største Satire paa »Apostelen«. At
være – Professor hvori? i Det, som et Par Fiskere har
sat ind i Verden: o, ypperlige Epigram. At Xstd. skulde
formaae at seire over Verden: ja, det har Stifteren selv
forudsagt, og det troede »Fiskerne«. Men den Trophæ:
at Xstd. skulde seire i den Grad, at der blev
Professorer i Theologie – den har Stifteren ikke
forudsagt, med mindre det skulde være hvor der tales
om, at »Affaldet« vil indtræde.

Funtus, her har jeg det! »Professoren« det vil egl. være Analogien til Don Quixote. Maaskee vil det blive en endnu dybere comisk Figur. En, der aldeles intet Begreb ell. Mskligt har i sig, i Retning af selv at begeistres til at ville handle og leve i Lighed med Forbillederne, men som troer, at det er lærde Spørgsmaal. »Sandheden« bliver korsfæstet som en Røver, den bliver bespottet, bespyttet forinden – den raaber døende: følger mig efter. Kun »Professoren« (U-Msket) forstaaer ikke eet Ord heraf, han opfatter det som et lærd Spørgsmaal

I »Pseudonymerne« havde jeg blot brugt »Privat-Docenten«, men »Professoren« er dog en sandere Type, just ved sit Livs Alvor, den høiærværdige Ridder.

#